

Születésnapra szánt gondolatok

Hornicsek László belsőépítész 90 éves

■ Hornicsek László 90 éves! Alig hihető! Élete egy viharokkal, megrázkódtatásokkal teli évszázadban zajlott, amelyben háború, válság, fenyegetettség egyaránt jelen volt, de amelyben mégis meg tudta teremteni azt a boldog szigeteket, amelyen élete zajlott.

„A világ változó politikai és gazdasági eseményei [...] józan értékeléssel kivédhetőek voltak. Nagy várakozással, boldogan tekintek a jövőre.” – írta 88 évesen.

„Életműve” – amelyet vastag, sok száz oldalas kötetben tett le az utókor asztalára – sokrétű, sokoldalú

művész képét rajzolja fel. Több évtizedes munkássága során mindig „emberi lépték szerinti” tereket alkotott és tárgyainak humánus tartalmat adott. „Az első belsőépítész – írta az *Életműben* – az a mester volt, aki a fényben keresett helyet az isten képmásának egy tiszteletere berendezett épületben.” És ő mindvégig igyekezett ehhez igazodni.

A főiskola elvégzése után szeretett és tisztelt tanára, Kaesz Gyula mellett oktatott annak belsőépítészeti osztályán, majd a MATI (Magasépítési Tervező In-



**Hornicsek László:
A Magyar Kereskedelmi
Kamara elnöki szobája,
Budapest /
László Hornicsek:
Chairman's room.
Hungarian Chamber of
Commerce, Budapest
[1971]**



Hornicsek László:
Bútortervek az Iparművészeti Tanács pályázatára /
László Hornicsek:
Furniture designs for a competition announced by the Applied Arts Council
[1956]



tézet), illetve a KÖZTI (Középülettervező Vállalat) munkatársa lett, 1950-től műteremvezető. „Nagyon szerencsés embernek érzem magam – vallotta –, mert olyan emberekkel dolgozhattam együtt a batéves Iparművészeti Iskola Művészképző tagozata elvégzése utáni években, hogy a nehez időszakot is jól hasznosíthattam.”

Sikerrel vett részt nagy országos pályázatokon: a Csepeli Kultúrpalota tervezése Vass Antallal és Németh Istvánnal, a metró Kossuth téri állomása, ahol Gádoros Lajossal dolgozott együtt, ezek voltak a legkorábbiak.

Ezután érdekes és újszerű feladatot kapott: a Mazowsze lengyel tengerjáró luxushajó belső kiképzését. Ezt követően a formatervezési feladatok nem kerültek el. 1956 szeptemberében négytengelyes vasúti kocsik belső kiképzésére kapott megbízást. A külső megtervezésére Bozzay Dezsőt, a szerelvényekére Dózsa-Farkas Andrást, a program irányítására pedig Kaesz Gyulát kérték fel. A teljesen újszerű étkezőkocsi több évtizeden át használatban volt.

Ugyanebben az évben az Iparművészeti Tanács meghívásos pályázatán fémvázás ülőbútorokkal és fém lábállványú íróasztalokkal első díjat nyert.

Munkássága során kiemelt feladatot jelentettek a bel- és külföldi kiállítások. Ezek sorában kiemelkedő a *II. Országos Építészeti Kiállítás* 1960-ban az Iparművészeti Múzeum földszinti csarnokában.

1957-ben következett az Ódry Színpad áttervezése, majd a székesfehérvári Vörösmarty Színház újjáépítése.

S a főművek: a KGST-palota Moszkvában, 1966 és 1972 között, az Auróra Szálló Balatonalmádiban, a Royal Szálló Szegeden, és sorolhatnánk a reprezentatív megbízásokat. A Magyar Kereskedelmi Kamara székházának belső kialakításától a Ferihegy 2. forgalmi épületéig. Mindezekről beszámol könyvében.

Most, a 90 éves mester előtt tisztelegve talán többet jelent, ha az embert idézzük.

A felvidéki Iglóról elindulva, magyar és német nyelvű óvodából cseh és szlovák nyelven végzett faipari tanulmányok után rövid prágai főiskola következett. Innen jutott el Budapestre 1940-ben. Jellegetes közép-európai sors a 20. században.

Itt, Budapesten lett Kaesz Gyula tanítványa, akitől egész pályájára meghatározó útravalót kapott: „Egy művésztanár, legyen az képző-, zenész, színész, vagy iparművész, ha kiváló adottságú nevelő-alkotóművész, egy vonallal, színnel, hanggal, mozdulattal stb. nagy titkokat tud feltárni értő hallgatóinak. Ilyen tanár volt Kaesz Gyula [...] Egy életmű épülhetett belőle – íme itt az enyém is.”

Hornicsek László mostani, 90. születésnapjára egyedül maradt. Előző nyáron elhunyt szeretett felesége, alkotó társa, H. Müller Ilona. Tanárai, családja már régebben eltávoztak, amint az emlékezés örökkévalóságába távoztak pályatársai is. De a szép, derűs, alkotó élet évtizedei, értékes munkái maradandóak, vele vannak. És vele vannak fiatalabb, őt tisztelő kollégái, tanítványai és tanítványainak tanítványai.

Kívánjuk, hogy szerető féltésük, megbecsülésük vegye körül és segítse további éveiben.

KISS ÉVA
 művészettörténész

A fotókat a művész Életmű – Vallomás a 20. század második felében tanult, tanított és alkotott építész-belsőépítész tevékenységéről, 1940-től 1985-ig című kötetének megjelenését (2011) gondozó Cser Kiadó bocsátotta rendelkezésünkre.